

21.12.17

אם הייתי מתבקשת לסכם את הטיול במילה אחת, הייתי אומרת "מושלם"; מושלם מבחינת המדריכה, מושלם מבחינת הנופים והחוויית ומושלם מבחינת הקבוצה.

כפי שכבר סיפרתי לאתי ולחלק מן הקבוצה, אנחנו היינו רשומים לטיול המקביל לנו והארוך יותר. ערב אחד, לאחר שכבר נרשמנו, נכנסתי לאתר של פגסוס ובדקתי את עניין המדריכים. ראיתי מה כתב ומה כתוב היה על המדריך המיועד לנו ומה כתבה וכתוב היה על אתי. אמרתי לעצמי: אופס, אתי מתאימה לנו יותר. החלטתי שאין ברירה, צריך להחליף את הטיול. ידעתי שעומד בפני אתגר לא קטן, שהרי מישל לא יוותר בשום אופן על שלושה ימי טיול נוספים. אכן הדבר היה כרוך במלחמה לא קטנה, אבל לבסוף הצלחתי ואנחנו שנינו מברכים על כך.

לגבי אתי:-

הרבה הגדרות עונות על מה שהיא הייתה עבורנו בטיול: ראשית, **האמא**, (כפי שהגדיר אותה אילן בנאום הפרידה מג'קי). היא דאגה לכל מחסורנו, הקשיבה לכל מצוקותינו והתאימה את הטיול למצבנו באותו הרגע. אפשר לומר גם שהיא שימשה גם **כמטפלת זוגית**. כמה מן הבעלים הרגישו חופשיים לפנות אליה עם בעיות הזוגיות שלהם. כמובן הבעלים הם תמיד המקופחים והסובלים... אפשר לומר כי לאתי גם **כישרון לראות את הנולד**. כשהגענו להוי אן, החליטה לעצור קודם במלון ולפרוק את המזוודות ורק אחר כך לצאת לסיור בעיר. כך, מבלי שאפילו ביקשתי ממנה, אפשרה לי להשאר במלון ולהתאושש אחרי סיום הפרק הצפון וייטנאמי של הטיול. יש גם אתי **המדריכה/מורה** שהעשרה אותנו בהמון ידע, בדרך בהירה, קולחת ומעניינת. יש גם אתי **מנחת המדיטציה** אשר בדרך הארוכה והקשה לצפון, העבירה לנו סדנת הרפיייה ומדיטציה. ויש גם אתי **החברה**. כבר בתחילת הטיול ובהרבה סיטואציות אחרות במשך הטיול הרגשנו כי היא חלק מן הקבוצה ולא המדריכה. זה בהחלט דבר נדיר.

לגבי הטיול:-

זהו הטיול הפגסוסי השישי שלנו. באף טיול לא היה לנו מקבץ גדול כל כך של דברים מדהימים, שונים ומרשימים: החל מהנופים הקרסטיים של נין בין ומפרץ הלונג, השוק המדהים והמרהיב של באק הא, מידות הרחוב של יובלי המקונג, השוק הצף קאי ראנג, תאטרון בובות המים המקסים בסיגון, מידותיו העצומות של אגם טונלה, מימדים שאנחנו בישראל לא מכירים כלל.

לגבי הקבוצה:-

נושא הקבוצה בטיול זה הוא דבר יוצא דופן. אם נוציא את המיעוט הצעיר שביננו, הרי לפי ההגדרה, כל השאר שייכים לגיל השלישי. על פי המצב בשטח, אני הרגשתי כמו במחנה עבודה של הצופים, רק ללא העבודה. ריקודי העם, שירי החברותא, מרץ הנעורים, הסקרנות וההתלהבות הגדולה, כל אלה נתנו לי את ההרגשה כי חזרתי במנהרת זמן כמה עשרות שנים אחורה.

אצל הייקים (אני חושבת) יש את הביטוי להיות "מאנטש" להיות בן אדם. עבורי זה הדבר החשוב ביותר. כאן בקבוצה כולם עונים להגדרה זו. ההתחשבות ההדדית, העזרה לאחרים, היכולת להכיל, הידיעה מהם הדברים החשובים באמת בחיים, את כל אלה ראינו כאן בטיול.

לבסוף, רציתי למסור תודות מיוחדות לרויטל על הארגון, הבימוי והפקת התמונות והסרטונים של הקבוצה. תודות לדורון אשר היה אמון על האינטרנט והניידים החכמים ותודות לעל אלה שכל הזמן דאגו להושיט יד לעזרה בדרכים הקשות, בירידה ובעלייה מכלי השייט והרכב השונים והמגוונים.

רומנו נטע

24/12/17

לאיתי היקרה,

רצינו להודות לך על הטיול המקסים והמהנה שהובלת וניהלת. חלק גדול מאוד מהצלחתנו קשור בך. אישיותך הנעימה, השמחה שפיזרת תמיד סביבך, הדאגה וההתחשבות בכל אחד ואחד, הידע הרב שהענקת לנו והארגון למופת של התנהלות הטיול, כל אלה תרמו רבות והביאו להצלחת הטיול. מעל לכל, רצינו להודות לך על ההפתעה הגדולה שהכנת עבורי ביום הולדתי. העוגה המקסימה והחגיגה שארגנת עם הקבוצה הסבו לי שמחה ואושר.

באהבה ובהערכה,

נטע ומישל רומנו.